॥ नारायणसूक्तम्॥

(तैत्तिरीयारण्यकम्/प्रपाठकः – १०/अनुवाकः – १३)

सहस्रशीर्षं देवं विश्वाक्षं विश्वशंम्भुवम्। विश्वं नारायंणं देवमक्षरं पर्मं पदम्। विश्वतः परमान्नित्यं विश्वं नारायण् हिरम्। विश्वंमेवेदं पुरुष्ट्यतिद्वश्वमुपंजीवित। पितं विश्वंस्याऽऽत्मेश्वंर्थ् शाश्वंतः शिवमंच्युतम्। नारायणं महाज्ञेयं विश्वात्मांनं परायणम्। नारायणपंरो ज्योतिरात्मा नारायणः परः। नारायण परं ब्रह्म तत्त्वं नारायणः परः। नारायण परः। नारायणः परः। यचं किश्चित्रंगथ्यवं दृश्यते श्रूयतेऽपि वा॥

अन्तंर्बिहिश्चं तथ्स्वृं व्याप्य नारायणः स्थितः। अनेन्तमव्यंयं क्विश् संमुद्रेऽन्तं विश्वशंम्भुवम्। पृद्मकोश प्रंतीकाश्र्र् हृदयं चाप्यधोमुंखम्। अधो निष्ठ्या वितस्त्यान्ते नाभ्यामुंपिर् तिष्ठंति। ज्वालुमालाकुलं भाती विश्वस्यांऽऽयतनं महत्। सन्तंतः शिलाभिंस्तुलम्बत्याकोश्रसित्रंभम्। तस्यान्तं सृषिरः सूक्ष्मं तस्मिन्थ्युवं प्रतिष्ठितम्। तस्य मध्ये महानंग्रिर्विश्वाचिर्विश्वतोमुखः। सोऽग्रंभुग्विभंजन्तिष्ठन्नाहारमजुरः क्विः। तिर्युगूर्ध्वमधः शायी रश्मयंस्तस्य सन्तंता। सन्तापयंति स्वं देहमापादतलुमस्तंकः। तस्य मध्ये विहिशिखा अणीयोध्वां व्यवस्थितः। नीलतोयदंनमध्यस्थाद्विद्युष्ठंखेव भास्वरा। नीवार्शूकंवत्तन्वी पीता

भौस्वत्युणूपंमा। तस्यौः शिखाया मध्ये पुरमौत्मा व्यवस्थितः। स ब्रह्म स शिवः स हिरः सेन्द्रः सोऽक्षंरः पर्मः स्वराद॥ ऋत॰ सृत्यं परं ब्रह्म पुरुषं कृष्णपिङ्गंलम्। ऊर्ध्वरेतं विरूपाक्षं विश्वरूपाय वै नमो नमः। नारायणायं विद्महे वासुदेवायं धीमहि। तन्नो विष्णः प्रचोदयौत्।

विष्णोर्नु कं वीर्याणि प्रवीचं यः पार्थिवानि विममे रजार्रस् यो अस्कंभायदुत्तरर स्थर्स्थं विचक्रमाणस्रोधोरुंगायो विष्णोर्राटेमसि विष्णोः पृष्ठमंसि विष्णोः श्रत्रेंस्थो विष्णोः स्यूरिस विष्णोर्धुवमंसि वेष्णवमंसि विष्णवे त्वा॥ ॥ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥

This PDF was downloaded from http://stotrasamhita.github.io.

GitHub: http://stotrasamhita.github.io | http://github.com/stotrasamhita

Credits: http://stotrasamhita.github.io/about/